

ИВО ИНДЖЕВ

4 ГОДИНИ ПО-КЪСНО
ново издание

enthusiast

Иво Инджев
Течна гружба

© Иво Инджев, автор, 2011, 2015

© Божидар Икономов, художник, 2011, 2015

© Пресияна Станилова, фотография на автора, 2011, 2015

© „Алто комюникейшънс енд пбблишинг“ ООД, 2011, 2015

Enthusiast

An Imprint of Alto Communications & Publishing Ltd.

ISBN 978-954-8657-77-8

ИВО ИНДЖЕВ

**ТЕЧНА
ДРУЖБА**

enthusiast
София
2015

СЪДЪРЖАНИЕ

СЛЕДГОВОР

4 ГОДИНИ ПО-КЪСНО

7

ВЪВЕЖДАНЕ В ИЗВОДИТЕ

11

1

РУСОФОБИЯТА

ДЯДО ИВАН ГРОЗНИ, ДЯДО МАРКС, ЧИЧКО ЛЕНИН
И БАЩАТА НА НАРОДИТЕ

17

2

ДРУЖБАТА

РАЗКРАСЯВАНЕТО НА ДЯДО ИВАН ГРОЗНИ ПРЕЗ ВЕКОВЕТЕ

79

3

АНТИФАШИЗМЪТ

АНТИФАШИЗМЪТ НА КОМУНИЗМА – КОЗМЕТИКА
ЗА ГРОЗНИТЕ МИТОВЕ

157

4

ПАМЕТНИЦИТЕ

МОНУМЕНТАЛНИЯТ ДЯДО ИВАН ГРОЗНИ НА ПИЕДЕСТАЛА НА
ПЕТАТА КОЛОНА

213

5

ТРОЯНСКИЯТ КОН

РУБЛИКОН И ЯДРЕНАЛИН

275

Пламен С.Цветков

Хронология на българо-руските връзки
(една история на несъвместимост, агресия и прогажност)

345

Цитирани източници

384

СЛЕДГОВОР

4 ГОДИНИ ПО-КЪСНО

Когато през пролетта на 2011 г. написах „Течна гружба“, още не знаех, че тя условно ще бъде номерирана като „Течна гружба 1“ и че ще се превърне в трилогия чрез „Течна гружба 2“ през 2014 г. и „Течна гружба 3. Хибридните Войни на Русия срещу България и българите през Вековете“ през 2015 г.

Преиздаването на първата част, към която пиша този кратък предговор, е резултат от повишения интерес към алтернативата на руската пропаганда изобщо и конкретно – спрямо България. Като автор отдавам заслугата за това събудено обществено любопитство на руското ръководство.

През 2011 г. Владимир Путин беше (временно) премиер на Русия. В началото на годината руснаците още не знаеха, че ги е измамил с рокадата на върха на Кремъл и че стотици хиляди от тях щяха да протестира през есента, научавайки, че той еднолучно е решил да се кандидатира отново за най-важния пост в Кремъл, а пък мониторингът в паузата за президент Дмитрий Медведев всъщност му е „топлил мястото“, за да си разменят двамата постове по начин, който прави избирателите да изглеждат като пионки в тяхната автократична рокада.

Протестиращите през 2011 и 2012 г. руснаци, които заляха улиците на Москва и Санкт Петербург не заради ниски доходи или други материални причини, а именно като реакция на лъжата, не знаеха също, че техният протест толкова много ще ядоса Путин и обкръжението му, че ще стане причина Владимир Владимирович да втвърди до крайност позицията си срещу присъединяването към Европейския съюз на Втората най-голяма република, откъснала се от СССР – Украйна. Нейната „оранжева революция“ през 2004 г. хвърли в ужас Путин и компанията му. Господарят на Кремъл се беше закълел да не допусне нищо подобно в Русия. Обсебен от тази параноя, Путин доведе страната си до сблъсък във и със Украйна, с което Русия загуби емоционално и рационално украинския народ, най-близкия си естествен съюзник, превръщайки го в мотивиран за съпротива противник за неопределено време.

Путин и властовият му апарат бяха особено озорчени, че протестиращите руснаци проявиха неблагодарност за относителното благогенствие, което внезапно ги сполетя след 10 години на петролен и газов бум, свързан с високите цени на петрола. Гордият (сякаш лично на него се дължи дълбокият от петродолари) руски премиер Владимир

Путин, цитиран от РИА Новости, отчете в началото на 2012 г. следните постижения:

Ръстът на брутния вътрешен продукт на Русия за 2011 г. е достигнал 4,2%, а увеличението на промишленото производство – 4,7%. Русия достига съответно 3-то и 4-то място сред водещите икономики в света по този показател, заяви той на заседание на правителството.

„Помолих нашите колеги да подготвят статистика. Те използваха следните източници – Международния валутен фонд, Европейската комисия, Global Insight, нашите Росстат и Министерството на икономическото развитие. Помолих да сравнят, да направят сравнителна характеристика на показателите за основните световни икономики и руската икономика... По ръст на БВП заемаме 3-то място сред водещите световни икономики“, каза Путин, който още не беше заклеил международните институции като вражески.

Путин се похвали, че Русия отстъпва само на Китай, където ръстът на БВП е 9,5%, и на Индия – 7,8%. И за сравнение почти се надсмя над прехваления Запад за неговото изоставане, посочвайки, че в еврозоната увеличението на БВП за 2011 г. е едва 1,5%, а в САЩ – 1,6%.

Путин също така изтъкна, че по ръст на промишленото производство Русия се намира на четвърто място, отстъпвайки на Китай, Индия и Германия. В Германия промишленото производство се е увеличило със 7,2%, но в еврозоната като цяло е 3,2% – по-ниско от руския показател, отбеляза Путин.

Инфлацията в Русия за 2011 г. се е забавила до 6,1%, като това е най-ниското ѝ ниво за последните 20 години, отбеляза още той.

Валутните резерви на Русия в края на 2011 г. надхвърлят 500 млрд. долара. По този показател страната е на 3-то място в света, обяви руският премиер. РИА Новости припомня, че руските резерви в злато и валута са достигнали рекордна стойност в началото на август 2008 г. – 598 млрд. долара, като оттогава са се понижавали до 376 млрд. долара.

Руският бюджет е приключил 2011 г. с излишък в размер на 0,8% от БВП на страната, посочи Путин. „По бюджетен дефицит, трябва да кажа, заемаме водещото място. Навсякъде има дефицит, и то забележим. Ние имаме излишък от 0,8%, почти 1% от БВП“, подчерта той.

Руският премиер обеща страната да създаде не по-малко от 25 млн. работни места. „Това е наша ключова задача за следващите няколко години, моля това да не се забравя, а бюджетната ни политика трябва да бъде формулирана в тази посока“, категоричен бе той.

През онази 2011 г. Путин и неговият режим бяха на върха на могъществото си, от който връх обещаваха продължение на възхода. Доста хазартна позиция, като се знае, че въпросният възход изцяло се дължи на международната конюнктура в ценообразуването на онези природни богатства, от чийто износ огромната държава е

напълно зависима за своето съществуване и в това отношение се различава от могъщите икономики, с които така наперено се сравнява, жонглирайки с процентите като мечка в руски цирк за радост на ръкопляскащите.

Руската рубла междувременно се срива заедно със срива в цените на петрола, което демонстрира що за колос на плаващи нефтени платформи в бурния глобален търговски океан е руската икономика. Милиарди американски долари изтекоха светкавично от страната, а други милиарди, очаквани като „в кърпа вързани“, спряха да се вливат в Русия. Валутните резерви на изпадналата в международна изолация поради авантюрите на Кремъл в Украйна – огромна по територия държава, се топят като сибирски сняг на африканско слънце. Видя се нагледно руската фатална зависимост от цените на енергоносителите. Страната напомня по този показател по-скоро на африканските, латиноамериканските и арабските петролни монархии и републики, отколкото на развитата държава от Г-8 (откъдето Русия междувременно беше прогонена през 2014 г. заради агресията ѝ в Украйна).

През онази 2011 г. написах книгата с ироничното заглавие „Течна гружба“, което не е просто игра на думи с комунистическия лозунг за „вечната гружба“ между потъналите в небитието СССР и НРБ (обяснението читателят може да намери в книгата по-нататък). Нямах как да знам кога точно ще се срине основанието за самохвалството на Кремъл. Светът беше изненадан от разпада на уж непоколебимата съветска империя и мрежата ѝ от сателити, какво остава за някаква си финансово-икономическа криза на Русия, която, поради недалновидността на своето ръководство, сама се утвърди в ролята на суровинен придатък на развития свят, къпейки се временно в самодоволството на енергийния си шантаж, амбицирал същия този западен свят да започне да търси все по-активно алтернатива на руското енергийно рекетиране. А който търси, намира, особено щом става дума за оцеляване, развитие и в дългосрочен план – за печалби, които да компенсират оскъпяването от инвестирането в алтернативите на руското снабдяване с енергоносители.

Никои не си представяше, че безнаказаните руски военно-политически авантюри в Кавказ през август 2008 г. ще доведат до тяхното продължение през 2014 г. с анексирането на Крим и руската агресия срещу териториалната цялост на Украйна. Самият Путин твърди, че е взел решението за нахлуването в Крим в ранната пролет на 2014 г. едва ли не напълно импулсивно. Няма значение дали му вярват, важно е, че изненада всички и затвърди впечатлението, че е опасно капризен, т.е. непредсказуем – нещо, което не се прощава от големите играчи в световната политика.

Никои не би се обзаложил също през 2011 г., че през 2015 г. руската рубла ще е обезценена до такава степен, че брутният вътрешен продукт на огромната Русия се очертава да се смали в края на 2015 г. на 965 млрд. долара. За сравнение Ню Йорк и предградията му, с общо

население от 23,9 млн. жители (по данни от 2013 г.) произвеждат за същото време стоки и услуги за 1 трилион долара.

Наскърбеният от тази катастрофа Кремъл обвинява „световната русофобия“.

„Течна гружба“ обяснява що е това „русофобията“. Книгата влива своя скромнен български дял в разбулването на големите лъжи, срещу чиито мутации в Русия протестираха самите руснаци в края на 2011 и началото на 2012 г.

Темата е подкрепена в тази книга с многобройни цитати от автори: от откровения (наистина!) русофоб Карл Маркс, през припомнянето на делата на виновните за самоизбиването на милиони руснаци под ръководството на техни масови езекутори Ленин и Сталин; през литературните свидетелства на французите Анри Троя и Астолф дьо Кюстин; през споделеното съпреживяване от страна на руските антикомунисти Александър Солженицин, Игор Бунин, Виктор Суворов; и не на последно място – до приноса на българския писател Георги Марков, платил с живота си своя антисъветизъм и антикомунизъм. Дори само техните свидетелства, цитирани обилно в „Течна гружба“, правят книгата четиво, което си струва преиздаването в името на разгадаването на уж „загадъчната“ руска управленска душа, готова да задуши собствения си народ в мечешката презгърдка на самоизолацията и конфронтацията с половината свят.

Иво Инджев
София,
26 май 2015 г.

ИВО ИНДЖЕВ
ТЕЧНА ДРУЖБА
www.ivo.bg

Редактор *Мария Дерменджиева*
Коректор *Снежана Бошнакова*
Корица и графично оформление *Божидар Икономов*
Снимки *Пресияна Станилова*
Прегпечат *Мила Цанова*

Българска. Второ допълнено издание

Формат 60x90/16
Печатни коли 24,25

Издава Enthusiast
An Imprint of Alto Communications & Publishing Ltd.
София, ул. „Кракра“ № 20
тел./факс: 02/943 87 16, 02/943 87 18
e-mail: office@enthusiast.bg

Книгите на „Ентусиаст“ може да закупите с отстъпка
от www.bookstore.enthusiast.bg

Печат „ФолуАрт“

ISBN 978-954-8657-77-8

Тази книга можеше
да бъде озаглавена:

„АХИЛЕСОВАТА ПЕТА КОЛОНА“:

заради уязвимостта
на България
от руската Пета колона.

„ДЯДО ИВАН ГРОЗНИ“:

заради абсурда да робуваме на един мит
с грозни корени.

„ПАТРИОТИЧНИ ПРЕДАТЕЛСТВА“:

заради абсурда българският
патриотизъм да се мери
с руски аршин.

„РУБЛИКОН“:

заради прогажниците, готови за рубли
да преминат рубикона
на предателството.

„ЯДРЕНАЛИН“:

заради инфарктния ядрен натиск
върху България
чрез проекта АЕЦ „Белене“.

Избрах обаче

„ТЕЧНА ДРУЖБА“

защото Петата колона
в България се носи по течението
на руското Влияние, Включително
на Вълните на течните
руски суровини, които образуват
наноси от корупция и организирана
престъпност.

” С „Течна дружба“ Иво Инджев
развенчава митовете и клишетата
за „Вечната дружба“
на България с Русия. “

Александър Леви,

шеф на отдел „Балкани“ в парижкия седмичник
Courier International,
медийна група **Le Monde**,
и кореспондент на френските медии
в София

www.ivo.bg

ИВО ИНДЖЕВ

е автор

на бестселъра

„Президент на Ръбъ“
(2010)

и носител на

„Наградата
на публиката“

„Човек на годината“

в класацията

на Българския

хелзински комитет

за

2010

Цена **16** лева

enthusiast.bg